

haft tidligere, og det er en god Bestemmelse, der her bliver indført. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget. Jeg hører, at der vil blive nedsat et Udvalg, og jeg vil da haabe, at vi i Udvalget kan blive enige om at faa indført de Ændringer, jeg har nævnt.

Jeppesen (Drusebjerg): Det foreliggende Lovforslag er jo, som det allerede er nævnt, Frugten af en Kommissions Arbejde. Det tilsigter at sikre bestaaende Landbrugsejendomme mod Udslettelse, og det forekommer mig, at de Bestemmelser i Lovforslaget, der tager Sigte paa dette Forhold, tilfredsstillende det Formaal, som Lovforslaget har sat sig. I Lovforslagets § 1 fastslaas, hvad man forstaar ved en Landbrugsejendom. Der er jo delte Meninger om — det fremgaar ogsaa af de allerede faldne Udtalelser —, hvor Grænsen mellem en Landbrugsejendom og en jordløs Ejendom bør sættes. Der er nævnt jydsk Ejeendomme, og der er nævnt Ejendomme paa Øerne med den gode Jord, og der er sagt, at det er meget vanskeligt at fastslaa en Grænse, som kommer til at omfatte, hvad man forstaar ved en Landbrugsejendom set fra begge Standpunkter. Jeg tror, at enten man sætter Grænsen som i Lovforslaget ved $\frac{1}{2}$ ha, eller man sætter den ved $1\frac{1}{2}$ ha, som det er blevet foreslaaet af Venstres Ordfører, vil der blive Tilfælde, hvor den ikke vil komme til at ramme det rette, og jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at man bedre vilde naa det, man tilsigter, hvis der i Lovforslaget blev sat baade en Arealbegrænsning og en Værdibegrænsning, altsaa foruden en halv eller hel Hektar tillige en Værdi for den Jord, der tilhører en saadan Ejendom. Hvis man f. Eks. sætter Grænsen ved en halv eller en hel Hektar — jeg skal ikke komme ind paa, hvilket der er det rette —, kunde man samtidig sætte en Jordværdi af 1 000 Kr. Saa tror jeg, man, hvad enten det drejer sig om gode eller mindre gode Egne, vilde naa det, som er Formaalet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde kunne tilfredsstillende til alle Sider.

I Lovforslagets § 5 er der nævnt den Kontrol, om man saa vil, der skal føres med, at Lovens Bestemmelser bliver overholdt, og at Loven bliver ført ud i Livet paa rette Maade. Der staar, at det er Sognefogderne og Politimestrene, der skal føre Tilsynet. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at det rette vilde være, at det blev Sogneraadene, der kom til at foretage dette Tilsyn. Det vilde være mere naturligt, fordi Sogneraadenes Medlemmer som Regel er spredte ud over

hele Kommunens Omraade og saaledes har lettere ved at føre Kontrol med, at Loven bliver overholdt, og at Lovbestemmelserne bliver ført ud i Livet paa rette Maade. Jeg vil henstille dette til Overvejelse af den højtærede Landbrugsminister og det Udvalg, der jo vil blive nedsat. I øvrigt skal jeg med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne takke Ordførerne for den Velvillie, de har udtrykt overfor Lovforslaget. De Indvendinger, der er rejst overfor adskillige Enkeltheder af Ordførerne for det konservative Parti og Partiet Venstre, er jo de samme, som er rejst i det andet høje Ting, og som vi har drøftet der.

Den første Indvending gjaldt Spørgsmaalet om, hvorvidt Grænsen skal være $\frac{1}{2}$ eller $1\frac{1}{2}$ ha. Den radikale Ordfører foreslog et andet Maal til Bestemmelse af, hvilke Ejendomme man skal betragte som Landbrugsejendomme, og det er jo muligt, at man kunde naa til Enighed paa det saaledes antydede Grundlag. Ogsaa i Folketinget var vi inde paa at drøfte noget i den Retning, idet man fra de forskellige Sider har været klar over, at Arealets Størrelse ikke vil ramme ens i gode og daarlige Egne. Jeg behøver ikke at udtale mig yderligere om dette Spørgsmaal; man vil maaske i Udvalget kunne naa til Enighed paa dette Omraade paa det Grundlag, som her er angivet af den radikale Ordfører.

Den anden Indvending, der blev rejst fra Ordførernes Side, er, at der ikke gives fuld Frihed til Bortforpagtning af Jorden. Det forekommer mig imidlertid, at hvis man giver fuld Frihed hertil, skal det i Praksis nok vise sig, at det i mangfoldige Tilfælde ikke vil betyde noget, at man har Lovbestemmelser om, at Ejendommene skal opretholdes som selvstændige Landbrug; det vil kun blive Papirbestemmelser, idet man vil kunne bortleje større Dele af eller hele Arealet, saaledes at det i Virkeligheden bliver en maskeret Nedlæggelse af Ejendommen. Derfor er det nødvendigt, at vi faar en Bestemmelse om, at der kun i ganske særlige Tilfælde kan gives en saadan Tilladelse. Om det absolut skal være saaledes, som det er udtrykt i Lovforslaget, er en anden Ting, det skal jeg være villig til at forhandle med Udvalget om. Det er ikke for mig afgørende, om det bliver absolut, som det er udtrykt i Lovforslaget; det afgørende er, at man virkelig faar Sikkerhed for, at det kommer til at betyde noget, at det ikke bliver en Papir-